

Sidste, som har været det ærede Medlems Mening. (Rør: Ja!) Vel! Nu har det ærede Medlems Sidemand (Suel) allerede oplyst om, at der jo ikke en Gang foreligger nogen Udtalelse fra Regjeringens Side om, at Folkethinget vil blive opløst, hvis det ikke lader Forslaget gaa til 3die Behandling (Modsigelse.) Nei, der er kommet en Yttring derom frem fra det ærede Medlem for Møen (Bosjen), en anden Yttring fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og efter at disse Ytringer ere faldne, er det betragtet som en Selvsølge her i Salen, at Sligt vilde ske; men nogen Udtalelse derom fra Ministeriet er ikke kommet. Men under alle Omstændigheder maa jeg bede det ærede Medlem lægge vel Mærke til, at den eventuelle Opløsning i alt Fald vil ikke indtræde, fordi mit Forslag ikke gaar igjennem; paa ingen mulig Maade. Det vil ikke ske af den Grund (Stemmer: Men saa af anden Grund!); ja, nu tale vi jo kun om mit Forslag —, og da nu det ærede Medlem har sagt, at naar der ikke var fremkommet nogen Trusel om Opløsning paa dette Punkt, vilde han have stemt for mit Forslag, og da jeg har oplyst ham om, at ingen saadan Trusel foreligger, regner jeg paa, at det ærede Medlem vil stemme for det. Ministeriet har slet ikke ytret sig om Tilbagevisningen til Udvalget. Sagen er, at i slige Spørgsmaal, som vedrøre den indre Forretningssag i Folkethinget, er det gammel parlamentarisk Skik, at Ministeriet ikke blander sig, og ligesom derfor fra vor Side — thi Forslaget er ikke fremkommet alene fra mig, men jeg har forhandlet med mine tre Kolleger (Sagd: Nummer 4!), nej, tre; jeg er selv den Fjerde (Sagd: Mindretallet Nummer 4). Naa saaledes! Det var efter Aftale i Mindretallet Nummer 4, at jeg stillede det, og ligesom Forslaget er fremkommet uden nogensteds forudgaaende Forhandling med Regjeringen, saaledes har Regjeringen slet ikke blandet sig i denne Debat, jeg antager netop i Kraft af den gamle parlamentariske Skik, at Spørgsmaalet om Udvalgsbehandling, Tilbagevisning til Udvalg og deslige, er Noget, Regjeringen i Reglen betragter som liggende udenfor dens Resport, og hvor den kun griber ind, naar Sagen paa ganske særegen Maade vilde faae en politisk Betydning. Altsaa, vi kunne forhandle det foreliggende Spørgsmaal indbyrdes, fuldstændig sikkre paa, at enten vi stemme om det paa den ene eller den anden Maade, vil dette ikke umiddelbart faae fjerneste Indflydelse paa vort Samliv. Denne sandsynlige Indflydelse indtræder først, hvis Forslaget forkastes, og vi da staa overfor det andet Afstemningspunkt, nemlig om dette Lovforslag skal gaa til tredie Behandling eller ikke. Jeg anser det for meget hensigtsmæssigt, at vi holde dette klart ud fra hinanden, thi ellers komme vi, som sagt, ind paa et Uklarhedens Gebet, hvor det jo visse sig, at det ærede Medlem for Viborg Amts

4de Valgkreds (Rør) allerede var kommen ind, med det ene Ben i alt Fald. Hvad der nu ligger for til Afstemning, mine Herrer! er saaledes kun det Spørgsmaal, om Sagen skal vises tilbage til Udvalget, og ikke nogensteds Del af den Motivering, der er fremkommet, enten til Støtte for eller som Angreb paa Forslaget. Det er jo ikke saa mange Dage siden, vi hørte det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds udrulle, hvorledes man fortræffelig kunde være uenig med hinanden i sine Præmisser og dog kunde mødes i en vis Konklusion. Saaledes stod Mindretallet Nr. 1 og Mindretallet Nr. 2 til hinanden, sagde han; de kom vandrende fra forskellige Veie, men saa mødtes de paa Korsveien, og paa denne Korsvei enedes de med hinanden om den ene, bestemte Akt, at forkaste Regjeringsforslagets Overgang til 3die Behandling. Nu kunde vi jo ogsaa gjerne komme vandrende ad forskellige Veie og møde hinanden paa en Korsvei, hvor vi saa enes om at sende Forslaget tilbage til Finantsudvalget, og det kunne vi ganske rolig gjøre, uden at vi derfor behøve at forudsætte, at Enhver, der har stemt for dette Forslag, nødvendigvis har haft de selv samme Motiver. Men paa den anden Side vil jeg rigtig nok tilføie, at en fornuftig Mening bør dog nødvendigvis lægges ind i den Afstemning, der nu forestaar. Hvis man ikke ønsker, at der skal komme noget ud af Sagen, hvis man ikke ønsker, at vi skulle finde en Udvei, et Vædested, som jeg før kaldte det, saa bør man ikke stemme for Tilbagevisning til Udvalget, hvorved man i alt Fald tilføiede et Ønske om at finde en Løsning af denne Sag uden Konflikt. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) yttrede i sit Foredrag, at, skjøndt han stemte for dette Forslag, vilde han dermed paa ingen Maade binde sig til at stemme enten for Loven eller for en Ændring. Jeg vil heller ikke paa nogen Maade paadutte noget Medlem, der stemmer for Henvisningen, at han derved skulde give noget Tilfagn om at ville stemme for de Ændringer, der maatte kunne komme til at foreligge som Frugt af fornævnte Derveielser i Udvalget. Men jeg vil rigtig nok paa den anden Side tilføie, at jeg forudsætter om Enhver, der afgiver sin Stemme for Tilbagevisning, at han ikke i Forveien skyder enhver Løsning fra sig, at han ikke forud erklærer sig imod enhver Ændring og slet ikke vil Andet end forkaste Lovforslagets videre Fremme. Thi i saa Fald er en Tilbagevisning jo komplet unyttig. Hvis dette Forslag skulde finde Flertal for sig, vil jeg tro deri at være berettiget til at se en Tilføielse af, at man fra deres Side, som have afgivet deres Ja, nærer det Ønske, at vi maatte kunne komme til at finde en Form for dette Lovforslag, hvorved vi kunne undgaa de forskellige Ulemper og Kalamiteter, baade for St. Croix og for os selv, som de fleste af os frygte for ved en For-